Boynuzgaganın
Yeni Ev Partisi
Aysel Banu YAVUZAL

Boynuzgaganın Yeni Ev Partisi

Aysel Banu YAVUZAL

En yüksek ağacın tepesinde, yaprakların rüzgâra fısıldadığı yerde, Horry adında bir boynuzgaga yaşardı. Parlak siyah tüyleri cilalı taşlar gibi ışıldar, kocaman altın gagası bir gülümseme gibi kıvrılırdı. Kanadının yanında küçük kırmızı bir çiçek başını sallar, parlak kehribar gözleri iyilikle parıldardı. Her sabah Horry, güneşi ve aşağıdaki tüm orman canlılarını selamlamak için neşeli bir şarkı söylerdi.

Bir gün Horry, üç küçük sincabın yakındaki bir meşe ağacının gövdesine tırmandığını fark etti. Anne Sincap, minik bir fındık çantasını sımsıkı tutuyordu, kabarık kuyruğu endişeyle titriyordu. Baba Sincap, dal ve yapraktan bir şapka ile sıcak turuncu bir atkı takmıştı ve eşyalarını taşırken sırıtıyordu. En küçükleri Küçük Pip, annesinin kuyruğunun arkasına saklanmış, kocaman yuvarlak gözlerle dışarı bakıyordu.

Horry aşağı süzülüp bir dala usulca kondu. "Mahalleye hoş geldiniz!" diye gürledi, sesi sıcak ve dostçaydı. "Ben boynuzgaga Horry. Yukarıdaki ağaç tepesinde yaşıyorum." Anne Sincap utangaç bir gülümseme verdi, Baba Sincap da Horry'nin kanat ucunu sıktı. Pip, "Merhaba," diye fısıldadı ve minik bir dişini gösterdi. Horry yeni komşularıyla tanışınca sevinçten içi içine sığmadı.

O akşam Horry'nin harika bir fikri vardı. Ağaç tepesindeki evinde bir yeni ev partisi verecekti! Sincap ailesinin kendini hoş karşılanmış hissetmesini istiyordu, bu yüzden herkesin oynayabileceği oyunlar planladı. Yastık için yumuşak yosun topladı ve dallara küçük fenerler gibi meyveler astı. "Bir parti, hoş geldin demenin en güzel yoludur," diye kendi kendine cıvıldadı.

Ertesi sabah Horry, bir davetle sincapların meşe ağacına uçtu. "Lütfen yarın ağaç tepesindeki yeni ev partime gelin!" dedi. "Herkes için oyunlar ve ikramlar olacak." Anne Sincap'ın gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Bizim için mi parti?" diye sordu. Baba Sincap sırıttı ve şapkasını düzeltti. Pip yerinde zıpladı, kabarık kuyruğu heyecanla sallandı.

Horry gün boyu hazırlık yaptı. Her konuğu dikkatle düşündü. Utangaç olan Anne Sincap için sessiz bir yaprak boyama oyunu planladı. Oynamayı seven Baba Sincap için bir meşe palamudu atma oyunu kurdu. Küçük Pip için tırmanacak sarmaşıklardan bir labirent yaptı. "Her konuk eğlenmeli," dedi Horry, şans getirsin diye yeleğinin cebine bir meyve boncuğu koyarken.

Parti günü sincap ailesi ağaç tepesine tırmandı. Anne Sincap, Pip'in patisini sıkıca tutuyordu. Baba Sincap taze fındıklardan bir hediye taşıyordu. Vardıklarında Horry onları bir selamla karşıladı. "Evime hoş geldiniz! Lütfen rahat edin." Ağaç tepesi çiçekler ve yumuşak yosunla süslenmişti, havayı olgun meyvelerin kokusu dolduruyordu.

Önce yaprak boyama oyunu geldi. Horry her konuğa geniş bir yaprak ve bir damla meyve suyu verdi. Anne Sincap tereddüt etti, ama Horry ona nazikçe küçük bir çiçek boyamayı gösterdi. Kısa süre sonra gülümsüyordu, meşe palamudu kabuğundan saç tokası güneşte parlıyordu. "Bu çok güzel," diye fısıldadı. Baba Sincap komik bir yüz çizdi, Pip de kıvrık bir kuyruk. Herkes güldü.

Sırada meşe palamudu atma oyunu vardı. Baba Sincap doğuştan yetenekliydi, neşeli bir gülümsemeyle meşe palamutlarını oyuk bir kütüğe atıyordu. Anne Sincap da denedi ve sonunda birini içeri soktuğunda Baba yüksek sesle tezahürat yaptı. Horry kanatlarını çırptı. "Harika!" diye bağırdı. Pip bile sıra aldı ve meşe palamudu kütükten sekip düşse de herkes çabası için alkışladı. Orman mutlu seslerle yankılandı.

Sonra Pip'in labirenti geldi. Horry sarmaşıkları dallar arasında kıvrımlı bir yola örmüştü. Pip'in kocaman yuvarlak gözleri hayretle büyüdü. Yaprak pelerini arkasında dalgalanarak labirentten hızla geçti. "Başardım!" diye ciyakladı sona ulaştığında. Horry ona minik bir meyve boncuğu bileklik verdi. "En cesur kâşif için," dedi ve Pip'in yüzü ışıldadı.

Güneş batmaya başlarken Horry meyveler, fındıklar ve tatlı özsuyundan oluşan bir ziyafet çıkardı. Sincap ailesi bir arada oturdu, sıcak ve mutlu hissetti. Anne Sincap dost yüzlere baktı ve artık gergin hissetmediğini fark etti. "Burası ev gibi hissettiriyor," dedi usulca. Baba Sincap başını salladı, turuncu atkısı altın ışıkta parlıyordu.

Horry altın gagasını kaldırdı. "Yeni dostlara ve yeni başlangıçlara!" diye kadeh kaldırdı. Herkes tezahürat yaptı. Sonra sincap ailesine döndü. "Siz sadece konuk değilsiniz; komşusunuz. Ve komşular, henüz tanışmadığımız dostlardır." Anne Sincap'ın gözleri mutlu yaşlarla parladı. Pip, Horry'nin bacağına sarıldı, Baba Sincap da kanadını içtenlikle sıktı.

Partiden sonra sincap ailesi Horry'nin toparlanmasına yardım etti. Yaprakları toplayıp meşe palamutlarını üst üste yığarken güldüler ve sohbet ettiler. "Bunu tekrar yapmalıyız," dedi Baba Sincap. "Belki bir dahaki sefere biz ev sahipliği yaparız," diye ekledi Anne Sincap, kendini şaşırtarak. Horry başını salladı. "Bunu çok isterim!" dedi. Yeni dostluklar büyürken ağaç tepesi her zamankinden daha sıcak hissettirdi.

O günden sonra sincap ailesi mahalleye gerçekten ait oldu. Anne Sincap artık kuyruğunun arkasına saklanmıyordu; herkesi bir gülümsemeyle selamlıyordu. Baba Sincap ormandaki tüm çocuklar için oyunlar düzenledi. Ya Pip? Ağaç tepelerinin en hızlı tırmanıcısı oldu, hep meyve boncuğu bilekliğini takıyordu. Horry onları izledi ve derin, sessiz bir sevinç duydu.

Bir akşam, yıldızlar parıldamaya başlarken Horry evinin dışında oturdu. Sincap ailesi ona katıldı ve hikâyeler ile fındıkları paylaştılar. "Bizi hoş karşıladığın için teşekkürler," dedi Anne Sincap. Horry'nin kehribar gözleri parıldadı. "Kolaylaştıran sizdiniz," diye yanıtladı. "Nazik bir karşılama, bir evi yuva, yabancıları da dost yapar." Ağaç tepesi onaylarcasına hışırdadı.

Ve böylece boynuzgaganın yeni ev partisi tüm ormanda anlatılan bir hikâye oldu. Her canlıya, başkalarını nezaketle ve oyunla karşılamanın herkesin ait olduğu bir yer yarattığını hatırlattı. Sincap ailesi yeni komşuları arasında mutlu yaşadı ve Horry'nin ağaç tepesi hep kahkahalar ve dostlukla doldu. Son.